

Mr, NOS Jazzgeschiedenis 423. Om te beginnen nog twee opnamen van klarinettist Woody Herman met zijn orkest. 13 januari 1953 werd voor Herman's eigen platenmerk Mars een stuk van Chubby Jackson gespeeld waarbij de Third Herd even een glimp vertoonde van de oude glorie, de Second Herd. Een blues met de titel "Woofitie" Woody Herman a/h Orchestra: Woofitie (Chubby Jackson) 2/1 - 2:45 - Decca REP 1001 *Dick Hafer-tenor, Stu Williamson-trp, Carl Fontana-trb* "Woofitie" van Chubby Jackson, 13 januari 1953 in NYC voor Mars gespeeld door Woody Herman and his Orchestra: Stu Williamson, Tommy DiCarlo, Phil Cook, Roy Caton en Dick Sherman-trompet, Carl Fontana, Urbie Green en Will Bradley-trombone. Arno Marsh, Dick Hafer en Bill Perkins-tenor, San Staff-baritonsaxofoon. Nat Pierce-piano, Chubby Jackson-bas, Art Mardigan-drums. Als afsluiting van dit Woody Herman-hoofdstuk muziek van Ralph Burns die 14 mei werd vastgelegd. Bij de trompetten verdwenen Cook en Sherman, er kwam er één voor in de plaats, Joe Burnette. Trombonist Jack Green volgde Will Bradley op, bij de tenorsaxofoons nu Bill Trujillo ipv. Bill Perkins, en Red Kelly is de bassist. "Beau jazz".

plaat 1
je

zelfde

Woody Herman a/h Orchestra: Beau jazz (Ralph Burns) 1/1 - 2:45 - idem *met Dick Hafer-tenor en Carl Fontana-trombone* "Beau Jazz" voor Mars in NYC, 14 mei 1953. Woody Herman zou tot zijn dood op 29 oktober 1987, hij was toen 74, actief blijven en vooral orkesten met jonge musici, net van school af, leiden, het niveau van de Second Herd werd nooit meer gehaald. Die van 1947-49 dus. Pianist Stanley Newcomb Kenton, Wichita, Kansas, 19 februari 1912-Los Angeles 25 augustus 1979, leidde in de periode waar het nu over gaat, 1948-1953, orkesten die eendeels een commerciële repertoire speelden, aan de andere kant de pretentieuze muziek vertolkten waar Kenton in wezen mee bezig was. Tot werk van Robert Graettinger aan toe dat niets met jazz te maken had, zoals "City of Glass". Ik koos vijf stukken, het eerste is van 12 september 1950 en dit is het orkest. Al Porcino, Maynard Ferguson, John Howell, Shorty Rogers en Chico Alvarez-trompet, Milt Bernhart, Harry Betts, Bob Fitzpatrick, Eddie Bert en Bart Varsalona-trombone. Art Pepper en Bud Shank-alt, Bob Cooper en Bart Caldarell-tenor, Bob Gioga-baritonsaxofoon. Stan Kenton-piano, Ralph Blaze-gitaar, Don Bagley-bas, Shelly Manne-drums. Van Shorty Rogers: "Round robin".

- plaat 2 Stan Kenton a/h Orchestra: Round Robin (Shorty Rogers)
1/1 - 2:41 - Capitol H 325
- "Round Robin" van Shorty Rogers die de trompetsolist was, na hem Bob Cooper-tenor en Bud Shank-altsaxofoon. 12 september 1950 in Los Angeles voor Capitol. 10 september 1952 werden in Chicago de eerste van een serie portretten gespeeld, waarin één solist gefeatured werd. Het orkest zag er nu zo uit: Buddy Childers, Maynard Ferguson, Conte Condoli, John Dennis en Ruben McFall-trompet, Bob Burgess, Frank Rosolino, Bill Russo, Keith Moon en George Roberts-trombone. Vinnie Dean en Lee Konitz-alt, Bill Holman en Richie Kamuca-tenor, Bob Gioga-baritonsaxofoon. Stan Kenton-piano, Sal Salvador-gitaar, Don Bagley-bas, Stan Levey-drums - Levey was in 1946 vanuit New York met Dizzy Gillespie en Charlie Parker naar California gegaan voor de fameuze en beruchte tournee van 1946. Bill Russo schreef die portretten, dit is voor trompettist Conte Condoli "Portrait of a Count".
- plaat 3 Stan Kenton a/h Orchestra: Portrait of a Count (Bill Russo)
1/2 - 3:16 - Creative World ST-1002
- Trompettist Conte Condoli in "Portrait of a Count". Bij dezelfde session voor trombonist Frank Rosolino; "Frank speaking".
- zelfde Stan Kenton a/h Orchestra: Frank Speaking (Bill Russo)
1/2 - 3:14 - idem
- "Frank speaking" met Frank Rosolino-trombone. Capitol, Chicago, 10 september 1952. De volgende dag, met Ken Walton-latin percussion aan het orkest toegevoegd, een Bill Russo stuk over Cuba, zoals de kwadraten in de titel aangeven, daar ligt ongeveer Havana.
"23° N - 82° W".
- zelfde Stan Kenton a/h Orchestra: 23° N - 82° W (Bill Russo)
1/1 - 3:08 - idem
- "23° N - 82° W" ~~met Frank Rosolino-trombone en Lee Konitz-altsaxofoon.~~ met Frank Rosolino-trombone en Lee Konitz-altsaxofoon. Capitol, Chicago, 11 september 1952. En tenslotte het Bill Russo portret voor ~~alsaxofonist Lee~~ Konitz: "My lady".
- zelfde Stan Kenton a/h Orchestra: My lady (Bill Russo)
1/4 - 3:19 - idem
- Altsaxofonist Lee Konitz in Bill Russo's "My lady", gespeeld voor Capitol in Chicago, 15 september 1952 - Stan Kenton and his Orchestra. Volgende keer: pianisten. Dave Brubeck, Erroll Garner en Art Tatum. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 423, MdR.

0 0 0 0 0

NA 151962
26:29
op. 17.11.88